

[Mimi Jakobsen]

sker, måtte man i hvert fald have forlænget den periode. Vi ville have stemt imod det, det kan jeg godt sige, for vi mener ikke, det hører hjemme i gymnasiet, men det er i hvert fald det rene tidsspilde at sende unge mennesker ud på en virksomhed i 5 dage.

Med til diskussionen om gymnasiet hører selvfølgelig også – i hvert fald set fra vores synspunkt – det forslag, som vi selv har fremsat, og som jo led en noget krank skæbne, det skal ikke være nogen hemmelighed. Vi erkender blankt, at med den tilslutning, der er til gymnasiet i disse år, kan det ikke nytte noget, at man lader hele denne årgang gå ind til et samlet forløb, hvorpå man så står med en 3-årig uddannelse, som man ikke kan bruge til ret meget. Vi så meget gerne gymnasiet delt op, således at man havde et 2-årigt gymnasium, som man kunne forlade og derved gå over i en række mellemuddannelser, og et 4-årigt gymnasium, som så var den studieforberevende uddannelse, som gav adgang til de højere læreanstalter. Det havde ikke større succes her i tinget, men vi arbejder naturligvis videre med det.

Det styrker ikke nogen af disse ungdomsuddannelser, at man forsøger at blande dem sammen. At man tidligere har lagt noget mere bogligt i de praktiske uddannelser, er den første fase. Nu skal det praktiske altså også over i de boglige uddannelser. Det er ikke svært for os andre, der har fulgt udviklingen, at se, hvor det bærer henad. Nu skal det altså være »lidt om alt, kort fortalt«. Man lærer lidt af hvert i begge uddannelser, og så skal det såmænd nok vise sig på et eller andet tidspunkt, at det af ressourcemæssige årsager vil være yderst hensigtsmæssigt at sammenlægge uddannelserne.

Den tredje gruppe, som vi også fra CDs side føler der er megen grund til at beskæftige sig med, er den såkaldte restgruppe – de unge, der ikke umiddelbart er motiverede for en uddannelse. Men hvad er det for tilbud, man giver dem nu? Ja, det er såmænd nogle yderligere uddannelses tilbud. Det skal nok tiltrække dem. Det skal nok tiltrække de unge mennesker, der er dødtørste af boglige tilbud, at man nu giver dem nogle nye. Vores bud på det problem havde været, at man lod dem komme ud i nogle praktiske aktiviteter. I løbet af ganske kort tid eller i hvert fald et par år vil de så føle behovet for yderligere teori, og så er de måske motiverede. Men at

lægge nogle yderligere uddannelses tilbud oven på dem, de er dødtørste af i forvejen, ser vi i hvert fald ingen særlig fornuft i.

Må jeg sige generelt om forslaget, som åbenbart er til stor glæde for dem, der deltager i forliget, at vi ser fra CDs side ingen garanti i det forslag og i det forlig for, at man ikke kører videre ad den socialdemokratiske lighedslinje, som nu vistnok hedder ligeværdighed lige for tiden. Meget ændrer sig i dette samfund, men den socialdemokratiske uddannelsesideologi har ikke ændret sig en tøddel, og der er intet i dette forslag, der forhindrer, at man kører videre ad den linje. Der er heller intet, der forhindrer, at der på længere sigt bliver skabt en enhedsuddannelse for de 16–19-årige. Jeg behøver vel ikke at sige, at det ikke bliver med centrum-demokraternes stemmer. Men det er jo også inderlig ligeegyldigt i denne forbindelse, når der er et flertal for det i forvejen.

Flere ordførere har været inde på, at det nu igen er folkeskoleforligskredsen, som er gået ind i dette forlig. Jeg må sige, at det har også undret os. Centrum-demokraterne indgår mange forlig, og vi angriber ikke det, at man indgår et forlig, men vi kan undre os over, at man nu, 5 år efter at man indgik et forlig om folkeskolen, som både kristeligt folkeparti og ikke mindst hr. Bertel Haarder har undsagt, kritiseret og rakket ned den ene gang efter den anden, har skabt mistillid omkring, fordi man har haft – med rette, mener jeg – stor mistillid til skiftende ministres måde at administrere denne lov på, at man nu er parat til igen at gå ind for en rammelov, hvis rammer denne gang ligger helt ude i horisonten. Man udtrykker ønsket om, at ministeren nu lever op til tilliden. Det håber vi sandelig alle sammen ministeren gør. Men det må undre, at disse partier, der ikke har haft særligt held med det sidste forlig ifølge dem selv, nu pludselig så ubetinget kan give sig hen og tro, at nu er den hellige grav vel forvaret.

Mit sidste råd til forligspartierne – det gælder især kristeligt folkeparti og venstre – må derfor være: hold godt øje med dette forslag. Hr. Bertel Haarder udtrykte allerede nu, at man allerede til efteråret ville begynde at følge det op. Jeg håber meget det lykkes. Jeg håber, man virkelig vil holde ministeren i ørerne, for det er i allerhøjeste grad påkrævet. Jeg tror desværre ikke, man får held